

מג. ויבא אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר: אשה כי תזדע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה טמאה: וביום השמיני ימול בשר ערלתו: ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדוש לא תגע ואלה המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה: ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה וביונה או תרד לחטאת אלתפתח אהל מועד אל הכהן: והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה מקדוק דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה: ואם לא תמצא ידה דיש לה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר: אשה כי תזדע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה טמאה: וביום השמיני ימול בשר ערלתו: ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדוש לא תגע ואלה המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה: ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה וביונה או תרד לחטאת אלתפתח אהל מועד אל הכהן: והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה מקדוק דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה: ואם לא תמצא ידה דיש לה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת תהיה תורת המצדע ביום טהרתו והובא אליה הכהן: ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: וצוה הכהן ולקח למטה שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארון ושני תולעת ואזוב: וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים: את הצפור החיה יקח אתה ואת עץ הארון ואת שני התולעת ואת האזוב וטבל אותם ואתו הצפור החיה בדם הצפור השחטה על המים החיים: והזה על המטה מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפור החיה על פני השדה: וכבס המטה את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהרו ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת ימים:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם: ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: וצוה הכהן ופגו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית: וראה את הנגע והנה ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחריו הקעות את הבית ואחריו הטוח: ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: ונתן את הבית את אבניו ואת עצייו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא:

ויהי כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: וישבת עדי יהוה אלהיך ושמת בקלו בכל אשר אנכי מצוה היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך: ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבעך מפל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבעך יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרפך מאבותיך: וכל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב רועך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיוך: ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר דדפוך: ואתה תשוב ושמת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום:

ר' פרקיה בשם ר' אליעזר אמר ראוי היו ישראל לומר שירה על מפלתן של סיחון ועוג, וראוי היה חזקיהו לומר שירה על מפלת סנהריב דכתיב (יהי לב סנה) ולא כגמל עליו השיב (לו) וחקקיהו (למה) פי גבה לבו, את חמי חזקיהו מלך וצדיק ואת אמת פי גבה לבו, אלא גבה לבו מלומר שירה. אתה ישעיהו לגביהו חזקיהו וסיפתו אמר מזה שנאמר (ואתם הרי ישראל ענפכם לזן) (ישעיהו יב) זמרה ה' זמרון ליה למה. (שם) פי גאות עשה. תחנו ופריכם חשאו לעמי ישראל וגו' זמרון ליה כבר (שם) מודעת זאת 5. למרובה המשרה ושלום אין קץ וגו' בכל הארץ. אמר ר' אבא בר כהנא אמר חזקיהו תורה שאני עוסק בה מכפרת על השירה.

ויען ויע' דיו לאכל שמונה כבולו. דיו להקב"ה שמונה כנה ימים ומימי חמור כלומר אם לא יעשו חסוכה אש שומד כבולו כל הימים אלא ודלו קץ לדבר ימא דיו נאכל דיון לישראל נעדר גלות אפילו בלא חסוכה: נאלץ: לא כסף. לא כחסוכה ומעשים טובים דלמר חס נמכרהו קרי כסף כלשון חסוכה: נעלתי חסכם. נשמע בכל כחכם בלא חסוכה:

המלך המשיח עתיד לצמד ולהחזיר מלכות בית דוד לשנה הממשלה הראשונה, ובזמן מקדש, ומקדש נדתי ישראל, וחזרין כל המשפטים בקימו קשהו מקדם: מקריבין קרבנות ועושיין שמטין ויבילות ככל מצותו האמורה בתורה. ונאמר ונאמר ג' מלכים סתים 10 המלך המשיח עתיד לצמד ולהחזיר מלכות בית דוד לשנה הממשלה הראשונה, ובזמן מקדש, ומקדש נדתי ישראל, וחזרין כל המשפטים בקימו קשהו מקדם: מקריבין קרבנות ועושיין שמטין ויבילות ככל מצותו האמורה בתורה. ונאמר ונאמר ג' מלכים סתים 10 המלך המשיח עתיד לצמד ולהחזיר מלכות בית דוד לשנה הממשלה הראשונה, ובזמן מקדש, ומקדש נדתי ישראל, וחזרין כל המשפטים בקימו קשהו מקדם: מקריבין קרבנות ועושיין שמטין ויבילות ככל מצותו האמורה בתורה.

ויאמר אלישע שמעו דברי יהוה פה ו אמר יהוה כעת ומחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון: ויען השליש אשר למלך נשען על- ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים יהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל:

ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחד וישאו משם וילכו ויטמנו: ויאמרו איש אל דעהו לא- כן אנחנו עשים היום הזה יוס-בשרה הוא ואנחנו מחשים וחינו עד-אור הבקר ומצאנו עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך:

מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו אמר לו רבי אליעזר והלא כבר נאמר אם תשוב ישראל נאום ה' אלי חשב אמר לו רבי יהושע והלא כבר נאמר ואשמע את האיש לבוש הברים אשר כמעל למימי היאור וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בתי העולם כי למועד מועדים וצדי וכללות נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה וגו' ושחק רבי אליעזר ואמר רבי אבא אין לך קץ מגולה מלומר שירה. אתה ישעיהו לגביהו חזקיהו וסיפתו אמר מזה שנאמר (ואתם הרי ישראל ענפכם לזן) (ישעיהו יב) זמרה ה' זמרון ליה למה. (שם) פי גאות עשה. תחנו ופריכם חשאו לעמי ישראל וגו' זמרון ליה כבר (שם) מודעת זאת 5. למרובה המשרה ושלום אין קץ וגו' בכל הארץ. אמר ר' אבא בר כהנא אמר חזקיהו תורה שאני עוסק בה מכפרת על השירה.

וענה ויע' דיו לאכל שמונה כבולו. דיו להקב"ה שמונה כנה ימים ומימי חמור כלומר אם לא יעשו חסוכה אש שומד כבולו כל הימים אלא ודלו קץ לדבר ימא דיו נאכל דיון לישראל נעדר גלות אפילו בלא חסוכה: נאלץ: לא כסף. לא כחסוכה ומעשים טובים דלמר חס נמכרהו קרי כסף כלשון חסוכה: נעלתי חסכם. נשמע בכל כחכם בלא חסוכה:

המלך המשיח עתיד לצמד ולהחזיר מלכות בית דוד לשנה הממשלה הראשונה, ובזמן מקדש, ומקדש נדתי ישראל, וחזרין כל המשפטים בקימו קשהו מקדם: מקריבין קרבנות ועושיין שמטין ויבילות ככל מצותו האמורה בתורה. ונאמר ונאמר ג' מלכים סתים 10 המלך המשיח עתיד לצמד ולהחזיר מלכות בית דוד לשנה הממשלה הראשונה, ובזמן מקדש, ומקדש נדתי ישראל, וחזרין כל המשפטים בקימו קשהו מקדם: מקריבין קרבנות ועושיין שמטין ויבילות ככל מצותו האמורה בתורה.

מג. ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו זמן אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו: ויאמר יהושפט יש אותו דברי יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום: ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה- לי ולך לך אל נביאי איביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כיקרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: ויאמר אלישע חיה יהוה עבאות אשר עמדתי לפניו כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אס- אביט. אליך ואס-אראך: ועתה קח-לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה:

ויאמר לך שאל-לך כלים מן החוץ מאת כל-שכניכי כלים רקים אל-תמעיטו: ובאת וסגרת הדלת בערך ובעד-בניך ויצקת על כל-הכלים האלה והמלא תסיעי: ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד פניה הם מגישים אליה והיא מייצקת: ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל-בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן:

ויאמר לו אמר-נא אליה הנה חרדת ו אלינו את-כל-החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר-לך אל-המלך או אל-שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת: ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אבל בן איז-לה ואישה זקן: ויאמר קרא-לה ויקרא-לה ותעמוד בפתח: ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבכת בן ותאמר אל-אדני איש האלהים אל-תכזב בשפחתך: ותהר האשה ותלך בן למועד הזה כעת חיה אשר-דבר אליה אלישע:

ויבא הספר אל-מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את- נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: ויהי כקרא מלך-ישראל את- הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי- זה שלח אלי לאסוף איש מצרעתו כי אך-דעו-נא וראו כי- מתאנה הוא לי: ויהי כשמעו אלישע איש-האלהים כי- קרע מלך-ישראל את-בגדיו וישלח אל-המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא-נא אלי וידע כי יש נביא בישראל:

עבר על-החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: ויאמר אל-יושעך יהוה מאין אושיעך המן-הגרן או מן-היקב: ויאמר-לה המלך מה-לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את-בגדך ונאכלנו היום ואת-בני נאכל מחר: ונבשל את-בני ונאכלהו ויאמר אליה ביום האחר תני את- בגדך ונאכלנו ותחבא את-בנה: ויהי כשמע המלך את-דברי האשה ויקרע את-בגדיו והוא עבר על-החמה וירא העם והנה השק על-בשרו מבית: ויאמר מה-יעשה-לי אלהים וכה יוסף אס-יעמד ראש אלישע בן-שפט עליו היום: המגלה דרך מעגלי הנתיבות הללו את הנפלאות הארוניותם ופעליהם, וכן הוא במהלך הגאולה ובחלקי השמות האלהיים וצירופיהם הרכביהם והופעותיהם הנפלאות וסדורי חלקיהם עד השתלמות כל ענינם השלם ממקור אחדותם, בכל אמתתה ותפארתה.